

Manifiesto do Día Internacional do Pobo Xitano - 2017

Hoxe debería ser un bo día na longa viaxe da humanidade.

Hoxe, 8 de abril, celébrase, celebramos, o Día Internacional do Pobo Xitano.

Hoxe é un bo día para facer escala nesa longa viaxe, deterse á beira da historia, escoitar o seu rumor, e mirala aos ollos coa coraxe da memoria que vai ao rescate da esperanza.

Esa mirada da memoria profunda cóntanos unha historia dun pobo aldraxado, perseguido case sen descanso, sen poder tomar folgos, ás veces ata o límite, un medo máis aló do medo, un horror máis aló do horror, como ocorreu no Holocausto nazi, do que foron vítimas centos de miles de homes e mulleres, nenos e anciáns, persoas xitanas polo feito de selo.

Hoxe é un bo día para que esa memoria da dor nos sirva para reactivar o tempo presente. Facer balance. Miralo tamén, ao presente, con coraxe aos ollos. Facer as preguntas que un pobo se fai cando está en pe. Compartilas con toda a sociedade.

Compartilas con fraternidade, solidariamente, pero sen ocultar ou disfrazar a realidade.

Comprobar en que medida a atmosfera está contaminada aínda de racismo. Como a linguaxe está intoxicada por formas de xenofobia. E como, en moitas ocasións, á discriminación na práctica únese o oprobio, a invisibilidade e a desconsideración. E a ignorancia. A ignorancia que existe sobre a realidade do pobo xitano, e sobre a súa historia e a súa cultura, é a verdadeira causa dos prexuízos que, por desgraza, aínda condicionan a mentalidade de moita xente.

Hoxe é un bo día para gritar en romanés *Dosta!*, que significa: ¡Xa basta!

O pobo xitano é parte substancial de España, das súas comunidades, cunha pertenza de séculos. É parte constitutiva de Europa. Máis de doce millóns de persoas que poboan os seus días e as súas noites, que viven e soñan, que coñecen e aman o manuscrito da terra. Que son, en verdade, cidadáns do mundo, que comparten o agasallo da súa cultura, ese patrimonio sublime, ese latexado entrañable da historia íntima da humanidade.

Desde 1971, o pobo xitano ten un himno, que comeza coma un andar: *Gelem, Gelem...* (Andei, andei un longo camiño). É unha bandeira, que ten como símbolo a roda dun carro, outra metáfora da vida coma un continuo recomezar.

Hoxe é un bo día para seguir e recomezar o camiño.

O día Internacional do Pobo Xitano como un día de compromiso para xitanos e xitanas e para as institucións e a sociedade enteira.

Un bo día para rematar coa suspensión das conciencias. Un bo día para limpar as miradas de prexuízos. Un bo día para limpar a linguaxe de mesquindades. Un bo día para pór freo, cunha democracia efectiva, ás inxustizas que supoñen unha derrota da humanidade.

Hoxe é un bo día para que os dereitos recoñecidos poidan ser exercidos. Os dereitos do pobo xitano, que son todos e cada un dos dereitos que como cidadáns lles corresponden. Os dereitos están para exercelos, e se un pobo non pode exercelos é toda a sociedade a que está a ser privada, a que sofre esa subtracción.

É inaceptable que se presente como normalidade un decorado de cartón pedra, que se chame realidade a unha pantalla virtual, se o que hai detrás, cando cae o decorado e se apaga a pantalla, é a inclemencia, a maleza social, o prexuízo, a discriminación, o estigma, a mancha da inxustiza coma un espello que reflicte a cegueira de quen non quere vela.

Hoxe é un bo día para seguir erguidos o longo camiño andado. Dereito a dereito, liberdade a liberdade.

Un bo día para comprometerse en superar os atrancos á Educación. Facer da escola e de todo o ensino un espazo querido e amable, onde realizarse como persoas e onde sexa respectada a propia identidade.

Un bo día para que se deixe de falar de chabolismo en España e cada familia xitana teña un fogar e unha vivenda digna.

Un bo día para que se incremente a formación dos traballadores e traballadoras xitanas e se poña fin á discriminación no emprego.

Un bo día para garantir a atención en todos os niveis na sanidade pública.

Hoxe, día 8 de abril, día Internacional do Pobo Xitano, é un bo día para unirnos e compartir a bandeira coa roda da esperanza.

Manuel Rivas, 8 de abril de 2017

Traducido por Fundación Secretariado Xitano